

Abans pobra que catalana

Només un Estat català construirà el corredor ferroviari mediterrani

Ramon Tremosa i Balcells, diputat al Parlament Europeu

El 8 de març de 2016 el Parlament Europeu (PE) va aprovar un reglament de ports que imposa l'autonomia portuària a Espanya, fent costat així una reivindicació històrica dels ports catalans. Aquest reglament, norma europea d'obligat compliment i de literal transposició a la legislació de cada país de la Unió Europea (UE), va ser aprovat per 451 vots a favor, 243 en contra i 18 abstencions, tot i el vot negatiu de PP, PSOE i Cs i els esforços de la diplomàcia espanyola per evitar l'aprovació d'aquest nou reglament.

Espanya i Itàlia són els únics països europeus on els ports no tenen autonomia per fixar les seves tarifes portuàries: aquestes són fixades pel govern central iguals per a tots, impeding la competència entre ports dins del propi país. A Espanya, els ports amb beneficis també estan obligats a transferir-ne una part als ports deficitaris del país: aquests subsidis creuats entre els ports d'un país són totalment contraris a la normativa d'ajuts d'Estat europea.

Avui, els ports mediterranis només són ports locals per manca de connexió ferroviària amb els mercats europeus i els ports del nord són portes de comerç per a tot el continent europeu. Gràcies a la gestió portuària individual ja sigui pública, privada o mixta, els ports obtenen beneficis i són autèntiques locomotores de les seves economies locals.

Aquest reglament de ports europeu és molt important per a que el corredor mediterrani pugui desplegar tot el seu potencial de creixement: si els ports catalans no poden fixar tarifes autònomament, com podran guanyar tràfics asiàtics o sud-americans a Rotterdam o Hamburg? I si no poden disposar i reinvertir tots els seus beneficis al seu propi port, hauran de seguir dependent de la discrecionalitat dels governs espanyols de torn per a les inversions de futur que necessiten?

El corredor mediterrani no servirà de res si els nostres ports no poden captar tràfics als ports del nord d'Europa i això només es podrà aconseguir tenint llibertat per fixar les tarifes portuàries des dels propis ports.

En aquest sentit, el centralisme espanyol és totalment racional: no cal construir el corredor mediterrani perquè els ports catalans mai no tindran aquesta llibertat de fixar les tarifes portuàries. Per això, el govern espanyol no inverteix res en aquest corredor, tot i que al 2013 la UE el va imposar a Espanya com a tren d'interès europeu.

Aquest reglament de ports serà la prova del cotó del (fallit? Inexistent?) federalisme espanyol: si una demanda majoritària catalana, aquesta vegada amb un suport massiu de les institucions europees, és avortada "porque va en contra de la Constitución" (Luis de Grandes, eurodiputat del PP, ho va dir en el debat al PE el dia abans de la votació), serà la prova més evident que, sense la independència, Catalunya no tindrà un futur de primera divisió en el segle XXI: a Madrid prefereixen una Espanya pobra a una Espanya pròspera si la seva prosperitat ha d'entrar pels ports catalans.